

Bijbelstudie Centrum

Speciale studie over "De TABERNAKEL" verdeeld over 19 avonden

ELFDE AVOND (deel 11-19)

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze speciale studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze speciale studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden"** (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze speciale studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze speciale studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze speciale studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze speciale studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen

het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. "verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren".

Nu zien wij dus, dat de zijtakken uit de schacht geslagen moesten worden. Dat wil zeggen: Zoals Jezus goud uit God is, zo zijn wij weer goud uit Hem. Wij zijn leven uit Zijn Leven. Jezus is Leven uit de Vader, wij zijn Leven uit Hem, want wij zijn inderdaad bloed van Zijn bloed, daar wij door Zijn bloed gered en verlost en tot kinderen Gods gemaakt zijn.

In het Bloed van Jezus is leven, Goddelijk Leven. En wij zijn ook vlees van Zijn vlees en been van Zijn been, Geest van Zijn Geest en leven van Zijn Leven, omdat wij ook dood van Zijn dood waren, want daar begint het mee. Eerst moeten wij dood van Zijn dood worden, opdat wij zullen sterven aan onze natuurlijke afkomst, aan ons zondaar zijn, aan onze Adams natuur. Dood van Jezus dood, die als de laatste Adam stierf, maar ook opgewekt is door de eeuwige Geest van God als de nieuwe Mens en hierdoor zijn wij niet alleen dood van Zijn dood, maar ook leven van Zijn Leven.

Wij zien dus, dat de Kandelaar een kunststuk was van smeedwerk en dat God daartoe bijzondere mannen riep, vervuld met Zijn Geest, opdat zij met wijsheid Gods dat werk ten uitvoer konden brengen. Dit alles was slechts een schaduw van het werkelijke. De werkelijkheid, dat is Jezus en de Gemeente en het is geen werk van mensen, maar het is het grote werk van God Zelf. De Almachtige God en Schepper heeft grote en heerlijke dingen gemaakt. Kijkt u maar eens in de natuur en sterrenhemel. Het is alles even wonderbaar.

Maar bij dit alles, wat God geschapen heeft, gaat dat, wat God van Zijn Gemeente maakt, alles ver te boven. De Gemeente van Jezus is het allergrootste scheppingswerk, waar zelfs engelen begerig een blik in willen slaan. Is het niet wonderbaar, waartoe God ons geroepen heeft?

Wij zien dus dat de Kandelaar één smeedwerk was, dat geslagen moest worden. Dit doet ons allereerst zien: om dit kunstwerk te vormen, moest Jezus eerst geslagen worden. Maar de Heer moest niet alleen geslagen worden, Hij moest daardoor ook veel lijden om ons tot heerlijkheid te kunnen brengen.

In **Hebr. 5:7-10** staat immers: *“Tijdens zijn dagen in het vlees heeft Hij gebeden en smekingen onder sterk geroep en tranen geofferd aan Hem, die Hem uit de dood kon redden, en Hij is verhoord uit zijn angst, en zo heeft Hij, hoewel Hij de Zoon was, de gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij heeft geleden, en toen Hij het einde had bereikt, is Hij voor allen, die Hem gehoorzamen, een oorzaak van eeuwig heil geworden, door God aangesproken als hogepriester naar de ordening van Melchisedek”*.

Maar niet alleen de schacht, maar ook de armen moesten er uit geslagen worden. Dit laat ons duidelijk zien, wat het Schriftwoord zegt, dat wij door veel verdrukkingen het Koninkrijk Gods binnen moeten gaan. Men hoort vandaag nog wel eens een wat goedkoop evangelie. Als men maar het hart aan de Heer geeft, dan is het alles in orde! Maar Gods Woord zegt ons juist, dat het op lijden uitloopt, want het goud moet beproefd worden in het vuur.

Al wat er van het oude nog over is, moet er uitgebrand worden door de Geest van God. Daarom zegt het Woord van God ons heel duidelijk, dat Zijn kind, door lijden heen, door vele verdrukkingen, tot de volmaaktheid wordt gebracht.

Maar **Hebr. 12:4-5a** laat ons zien, dat wij nog niet zover zijn: *“Gij hebt nog niet ten bloede toe weerstand geboden in uw worsteling tegen de zonde, en gij hebt de vermaning vergeten, die tot u als tot zonen spreekt: Mijn zoon, acht de tuchtiging des Heren niet gering”*.

Wel, wij zijn nu toch zonen geworden van God, wedergeboren door Jezus bloed, kruisdood en opstanding, uit Gods Geest en Woord. Waarlijk zonen van de levende God, maar nu staat hier, dat zij de vermaning vergeten hebben, die tot hen als tot zonen spreekt. Niet als tot geredden, maar tot zonen.

Wij willen toch zonen worden, daar zijn wij ook toe bestemd, om naar het beeld van Gods Zoon gelijkvormig te worden. Maar dan staat er verder in **vers 5b-7**. *“en verslap niet, als gij door Hem bestraft wordt, want wie Hij liefheeft, tuchtigt de Here, en Hij kastijdt iedere zoon, die Hij aanneemt. Als tuchtiging hebt gij dit te dragen: God behandelt u als zonen. Want is er wel een zoon, die door zijn vader niet getuchtigd wordt”?* Dat is een ernstig waarschuwend woord.

Verder in **vers 9-10** lezen wij. *“Voorts, de tuchtiging van onze vaders naar het vlees hebben wij ondergaan en wij zagen tegen hen op; zullen wij ons dan niet nog veel meer onderwerpen aan de Vader der geesten, en leven? Want zij hebben ons voor luttele dagen naar hun beste weten getuchtigd, maar Hij doet het tot ons nut, opdat wij deel verkrijgen aan zijn heiligheid”*.

Er zijn heel wat hamerslagen nodig geweest om die Kandelaar tot een pronkstuk te maken. Niet alleen in zijn vorm, maar hij was ook kostelijk versierd met knoppen, bloesems en vruchten van de amandelboom. Dat wil zeggen, met de heerlijkheid Gods.

Om zulk een kunstwerk Gods te worden, moeten wij veel geslagen worden, maar daartoe geeft Hij veel genade. Paulus zegt het ook in de **Timotheüsbrief**, dat wij door vele verdrukkingen het Koninkrijk Gods moeten binnengaan. Allen, die hier Godzalig willen leven, zullen vervolgd worden.

Wij vinden die wonderbare eenheid ook in de **Hebreeënbrief** zo heerlijk vervuld in **Hebr. 2:10-11**. ***“Want het voegde Hem, om wie en door wie alle dingen bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken. Want Hij, die heiligt, en zij, die geheiligd worden, zijn allen uit één; daarom schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen”***.

Uit die éne klomp goud, dat is God de Vader, en Jezus is uit die Ene voortgekomen en wij weer uit Hem: allen uit Één. Wat een wonderlijk organisme!

Nu hebben wij gezien in Openbaring 1, dat de Gemeente, vergeleken wordt met een zevental Kandelaren en aan iedere Kandelaar zijn zeven Lampen. Wij zien dus een zevenvoud van zeven, het getal van Gods totaliteit, de som van drie en vier. Drie is de Schepper, vier de schepping. Schepper en schepping omvatten alles wat bestaat.

Wanneer God nu zegt en wil, dat die Gemeente dat zevental in zich heeft: zeven Lampen, maar ook een zevenvoudige Kandelaar is, dan wil dat zeggen, dat de Gemeente, zoals God die ziet, roept en bestemt, de totaliteit vertegenwoordigt.

In de Gemeente zijn dus Schepper en schepping vertegenwoordigd, beide één geworden. Want Jezus is uit de eeuwige God en is met God eeuwig God; maar is mens geworden en Zijn Gemeente neemt Hij uit de schepselen, uit Adam's geslacht en die brengt Hij door wedergeboorte tot zonen van God.

Daarom ziet u ook, dat in de schacht vier bloesems, vier knoppen en vier vruchten verwerkt moesten worden, maar in de armen drie. Wat wil dat zeggen? Jezus is de schacht, die uit God is, maar Hij draagt de schepping nu in Zich, want Hij heeft ons vlees en bloed aangenomen en is de mensen gelijk geworden. De armen zijn uit de schepping genomen en die dragen nu God in zich, want Jezus woont in ons door de Heilige Geest. Door Hem ook de Vader en zo draagt elk kind van God, de totale God in zich.

Daarom zien wij in de Gemeente, schepping en Schepper op een wonderbare wijze verenigd. Dat is de totaliteit in één en dat toont ons, dat God de Ontwerper van die Gemeente is. Wanneer heeft Hij de Gemeente ontworpen? Velen zeggen, dat de Gemeente begon op de Pinksterdag. Ja, toen begon zij zichtbare vorm te krijgen. Maar wat zegt Gods Woord ons? Dat God die Gemeente al gekend heeft van voor de grondlegging der wereld.

Dat God voor den beginne, die Gemeente al gezien, gewild en bestemd heeft en pas in de volheid der tijden tot aanzien heeft geroepen. Wij vinden dat in **Ef. 3:8-9**. ***“Mij, verreweg de geringste van alle heiligen, is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen, en in het licht te stellen (wat) de bediening van het geheimenis (inhoudt), dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God, de Schepper van alle dingen”***.

En in **Ef. 1:4** lezen wij. ***“uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat wij heiligen onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht”***. Dit geheimenis is verborgen gebleven in God, de Schepper, maar is op de Pinksterdag geopenbaard geworden.

Daarom is die Kandelaar niet alleen het grote meesterwerk van God, maar is door God al gekend vóór alles. Waarom? Met een geweldig doel, namelijk: De Gemeente moet het Goddelijk orgaan worden om heel Zijn schepping tot heerlijkheid te brengen, onder leiding van haar Hoofd, Jezus Christus. Opdat God alles in allen zal zijn. En dat is iets groots en wonderbaars!

Wij hebben gezien, hoe de Kandelaar versierd moest worden met amandelbloesem, -knoppen en -vruchten. Het was dus tevens een amandelboom. Wij vinden in het Woord van God de symbolische betekenis van de amandelboom in **Jer. 1:11-12**. ***“En het woord des Heren kwam tot mij: Wat ziet gij, Jeremia? Toen zeide ik: Ik zie een amandeltwijg. Daarop zeide de Here tot mij: Gij hebt goed gezien, want ik waak over mijn woord om dat te doen”***.

Waar is de amandelboom dus een symbool van? Dat het Woord van God zal gaan doen, waartoe God het bedoeld heeft. Met ander woorden, dat het Woord van God door God Zelf zo werkzaam is, dat het knoppen, bloesems en vruchten voort gaat brengen. En waarom heeft God nu de amandelboom daarvoor genomen?

In het Hebreeuws heeft de naam voor amandelboom een heel merkwaardige betekenis, namelijk **“vroeg in de weer”** of **“vroeg wakker zijn”**. Waarom geven zij deze boom die naam? Omdat de amandelboom de eerste vruchtboom is, die gaat bloeien en spoedig daarop al vruchten krijgt, terwijl de andere vruchtbomen dan nog dor zijn.

Aan het einde van de winter, terwijl al het overige vruchtgeboomte nog niets opleverde, was de amandelboom al **“vroeg in de weer”** vóór de anderen. Hij was de eersteling, niet alleen in het bloeien, maar ook in het vruchten krijgen.

Het was dus een ijverige boom en dat bedoelt God er mee. Hij wil en zoekt een orgaan van mensen, in wie Zijn Woord het eerst bloesem gaat krijgen en tot heerlijke vruchten gaat worden. Dat het Woord snel tot zijn doel en recht kan komen. En dat is de Gemeente.

Wij lezen nog zo'n wonderbare geschiedenis in de Bijbel in **Num. 17:1-8**. Het is de geschiedenis van de twaalf stokken, die Mozes in het Heiligdom moest leggen, waar ook de Kandelaar stond. De volgende morgen bleek, dat er elf dor waren, maar één stok had in de tijd van één nacht bloesem voortgebracht, bloemen gedragen en amandelen doen rijpen. Dat ging dus heel vlug. Dat een dor ding, een stek die geen wortels had, geen aarde om te groeien en ook geen water, toch tot een vruchtdragende stok werd. Dat gebeurde in het Heiligdom. God wil dat ook met ons doen. Die dorre stok kon dit niet uit zichzelf bewerken, maar dat was het werk van God. Waarom?

Omdat God Aäron daartoe geroepen had. Dat is het beeld van de Gemeente van Jezus, indien zij in het Heiligdom verkeert, want daartoe heeft God ons geroepen en bestemd tot een wonderbaar orgaan. Daarom zijn in die Gemeente ook Schepper en schepping vertegenwoordigd en verenigd geworden. God wil dat orgaan gebruiken, om heel de schepping tot heerlijkheid te brengen en daarom is de Gemeente ook geroepen tot een Koninklijk Priesterschap.

Wat betekent dat? Dat de Gemeente een middelaarstaak heeft tussen heel de schepping en God. Daarom moest Petrus zeggen: **“Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een priesterschap”** (1 Petr. 2:9a).

Dat betekent, dat wij allen met elkaar, onder het Hoofd en Heer, Jezus en onder leiding van Zijn Geest, een middelaarstaak hebben, om de hele schepping tot God terug te brengen.

Maar als God ons daartoe roept, móeten wij gehoorzaam zijn. Want de stok kwam niet tot bloei in de Voorhof of daarbuiten, maar Mozes moest hem in het Heiligdom leggen. Als wij in het Heiligdom verkeren, dan gebeurt dat wonder, als wij in gehoorzame overgave ons geven aan Hem, die Zelf over ons waakt.

Daarom dat beeld van die amandelboom, die vroeg in de weer was. God wil, dat de Gemeente van Jezus eerstelingen zijn, die vroeg in de weer zijn voor Hem. Dus wakker, wakende en biddende zijn om zo door Hem gebruikt te kunnen worden.

Wij zien dus, hoe de amandelboom de eersteling is en daarom wordt de Gemeente ook eerstelingen genoemd. Wij lezen in **Jac. 1:18**. **“Naar Zijn raadsbesluit heeft Hij ons voortgebracht door het Woord der waarheid, om in zekere zin eerstelingen te zijn onder Zijn schepselen”**, zoals de amandelboom onder de vruchtbomen.

Dat zegt Paulus ook in **2 Thess. 2:13**. **“Maar wij behoren God ten alle tijdeim u te danken, door de Here geliefde broeders, dat God u als eerstelingen Zich verkoren heeft tot behoudeni, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid”**.

Als de Gemeente in die Kandelaar dan ook afgebeeld wordt met amandelbloesem, dan betekent dit, dat Gods Woord in ons werkzaam moet zijn en dat wij dat Woord in ons moeten opnemen. Zoals Jezus Christus Zelf het Woord van de Vader is.

Die Thessaloniszenen gemeente wordt door Paulus en de medebroeders tot een voorbeeld gesteld voor de andere gemeenten in **1 Tess. 2:13**. **“En hierom danken ook wij God onophoudelijk, dat gij, toen gij het gepredikte woord Gods van ons hebt ontvangen, het hebt aangenomen niet als**

een woord van mensen, maar, wat het inderdaad is, als een woord van God, dat ook werkzaam is in u, die gelooft”.

Die gemeente ging dus niet zeggen: “ja, maar”. Zij hadden geen kritiek en aanvaardden het door Paulus gepredikte Woord. Dat wij toch verlost mogen worden van die moderne Bijbelkritiek en de uitleg van mensen. Maar eenvoudig het Woord geloven, zoals het geschreven staat. Indien wij zeggen: “Heer, ga Uw gang, doe met mij naar Uw Woord”, dan gaat het werkzaam in ons worden en vruchten voortbrengen. Dan wordt het mogelijk gemaakt.

Kijk u maar bij Maria. Het was toch onmogelijk, zonder gehuwd te zijn en zonder een man te bekennen, om bevrucht te worden. Maar de engel zegt tot haar: **“De Heilige Geest zal over u komen”**. En wat zegt Maria: **“Mij geschiede naar Uw Woord”**. En het Woord werd ogenblikkelijk in haar werkzaam door de Heilige Geest, door God. Het bracht vrucht voort, de heerlijkste, de eerste: Jezus, de vleeswording van Gods Zoon.

Er is nog een kleine Gemeente in de eindtijd, waar Jezus alleen maar lof en roem over heeft en wel in Openbaring 3:7-13. **“En schrijf aan de engel der gemeente te Filadelfia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel Davids heeft, die opent en niemand zal sluiten, en Hij sluit en niemand opent. Ik weet uw werken: zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten; want gij hebt kleine kracht, maar gij hebt mijn woord bewaard en mijn naam niet verloochend. Zie, Ik geef sommigen uit de synagoge des satans, van hen, die zeggen, dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen; zie, Ik zal maken, dat zij zullen komen en zich nederwerpen voor uw voeten, en erkennen, dat Ik u heb liefgehad.**

Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen. Ik kom spoedig; houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme. Wie overwint, hem zal Ik maken tot een zuil in de tempel mijns Gods en hij zal niet meer daaruit gaan; en Ik zal op hem schrijven de naam mijns Gods en de naam van de stad mijns Gods, het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel nederdaalt van mijn God, en mijn nieuwe naam. Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt”.

Dat is een zeldzaamheid, want wij vinden juist, hoe er een dalende lijn is in de Gemeente geschiedenis en dat Jezus in het laatste zevende zendschrijven zegt: **“Ik moet u uit Mijn mond spuwen, omdat gij lauw zijt”**. (Lees en bestudeer de studie: **“de geschiedenis van de Gemeente (Kerk)**)

Maar die kleine verstrooide Gemeente te Filadelfia zal de Bruid zijn, die straks weggenomen zal worden en daarvan zegt Jezus in vers 8 dit geheimenis: **“Ik weet uw werken: zie Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten; want gij hebt kleine kracht, maar gij hebt Mijn Woord bewaard** (in de grondtekst staat letterlijk: **“gij hebt u aan Mijn Woord vastgehouden”**) **en Mijn Naam niet verloochend”**. En aan die Gemeente, de Bruid, belooft Jezus ook, dat Hij haar weg zal halen vóór de Grote Verdrukking, voor de Ure der Verzoeking. (lees en bestudeer de studie **“Ure der Verzoeking”**)

Zo zien wij, hoe nodig het is, om te komen tot vrucht dragen, waartoe wij bestemd zijn. Zegt Jezus het niet in Joh. 15:16. **“Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht dragen en uw vrucht zou blijven, opdat de Vader u alles geve, wat gij Hem bidt in Mijn Naam”**.

Als wij zo waarlijk Jezus toelaten in ons leven en aan het hele Woord van God gehoorzaam worden, zodat het werkzaam wordt in ons hart, dan dragen wij al heel gauw bloesem. Kijkt u maar naar de Samaritaanse vrouw. Zij was een overspelige, maar zij kwam tot geloof door en in Jezus en ging dadelijk terug om deze Jezus te verkondigen, zodat die hele plaats naar Jezus toekwam. Wat een kostbare vrucht!

Als het Woord van God maar werkzaam is, dan gaan wij direct vruchten voortbrengen. Het heeft bij deze vrouw niet eens één nacht geduurd, nadat zij het gesprek met Jezus had beëindigd, of, zij vergat alles, ook dat moeizaam water halen. Want dat was het moeilijkste werk voor haar, waar zij zo over inzat, toen zij dat gesprek met Jezus kreeg.

Omdat zij zich schaamde over wat de mensen over haar vertelden, moest zij overdag, in de hitte, het water halen. Maar nu, na dat gesprek, dacht zij aan heel haar probleem niet meer en zij ging Hem verkondigen en de stad kwam tot Jezus.

Daarom bestaat de versiering van deze Kandelaar uit de bloesem en vruchten van de

amandelboom. Dat wil dus zeggen, dat het sieraad van de Gemeente is, dat Gods Woord in ons werkt en wij vrucht dragen. Dat betekent, dat wij niet met eigen leringen en wetenschap komen, maar dat het Woord van God letterlijk in ons gestalte krijgt.

De Kandelaar moet ook licht geven, daartoe is hij bestemd. Want een kandelaar, al is hij nog zo mooi, die geen licht geeft, is een onding, waar men zelfs over kan vallen in het donker. Een Gemeente, die geen licht geeft, daar struikelt de wereld over. Het mag niet het natuurlijke licht zijn, maar alleen het licht, dat God toestaat, Goddelijk licht en dat is Jezus: Hij is het Licht.

De Kandelaar geeft van zichzelf geen licht, maar er staan zeven Lampen op. En wat zegt nu de Bijbel? Wat is een lamp?

De Lamp is weer het Woord van God. Eerst moet het Woord van God in ons vrucht dragen en gestalte krijgen en daarna heeft de Gemeente de bestemming om de drager te zijn van het Woord van God en nergens anders van.

Niet van allerlei theologische leerstellingen en dogma's. De Gemeente van Jezus Christus is geroepen door God om **het totale Woord van God te dragen**, zoals de Kandelaar bestemd is om de drager te zijn van de zeven Lampen (de totaliteit), die bovenop de Kandelaar geplaatst zijn.

Want wij moeten niet alleen het Woord dragen, maar het Woord van God hoog houden, want dat Woord is de Waarheid en een andere waarheid kennen wij niet. De Bijbel is het Woord van God, van kaft tot kaft, van **Genesis 1 tot en met Openbaring 22**, het geïnspireerde Woord van God, dat God ingeademd heeft en wat Geest en Leven is.

Een gemeente kan zeer orthodox zijn, kan zweren bij de Bijbel en de Bijbel kussen en dus die Bijbel hoog houden, maar daarmee is die gemeente nog geen lichtdrager. De Lamp moet licht geven en daarom is het nodig, dat de Lamp gevuld is en blijft met zuivere olijfolie, want zo zegt het Woord van God het.

Nu komen wij bij een bijzondere waarheid. Alle gaven mocht Israël vrijwillig geven, naar dat zijn hart hem daartoe drong. Maar er was één ding, dat niet vrijwillig was, dat was de olie voor het licht. Laten wij lezen **Ex. 27:20**. *“Gij zult de Israëlieten bevelen, dat zij u brengen zuivere olie, uit gestoten olijven, voor het licht, om voortdurend een lamp te kunnen laten branden”*.

God gebod niet, dat het vrij ingezameld moest worden, maar Hij bevoel het, dat de kinderen Israëls zuivere olijfolie moesten brengen, opdat de lampen brandende zouden blijven. Dit is dus een gebod. Nu zit de Gemeente van Jezus niet meer onder de Mozaïsche wet, want Jezus heeft die wet vervuld. Maar wij zijn nu onder de wet van Jezus en dat is ook een gebod, dat God niet aan vrijwilligheid overlaat.

Bij vele kerkdiensten begint men trouw met het voorlezen van de wet der tien geboden. Het kan een goede uitwerking hebben, maar de Gemeente hoort niet bij het Oude Verbond. Het gebod, dat voor de Gemeente geldt, dát moet verkondigd worden. En dit luidt: *“**wordt vervuld met de Heilige Geest**”*. Dat is de eis van God!

De eerste keer moesten de lampen geheel gevuld worden. Zo wil ook Jezus ons voor de eerste maal vol maken met Zijn Heilige Geest. Daarna is het elke dag nodig om die lamp weer bij te vullen. Dat deed de Hogepriester tijdens het ochtendgebed, dat tevens het morgenoffer was en bij het avondoffer, want de lampen moesten tweemaal daags gereinigd en bijgevuld worden en de pitten bijgesteld, zodat de vlam voortdurend goed licht geven kon.

Dat was een zeer belangrijk werk, dat God daarom aan de hoogste in rang, de Hogepriester, opdroeg. Verstaan wij de diepe, geestelijke zin hiervan? Jezus, als de hoogste in rang in Zijn Gemeente, de grote Hogepriester, is het die Zijn Gemeente en al haar leden, iedere dag wil reinigen en schoonmaken en de lampen bijvullen, zodat wij voortdurend een helder licht kunnen verspreiden.

Daarom moeten wij ons ook stellen in de hand van de Heer en iedere morgen en iedere avond in gebed met Hem gemeenschap hebben. Dan wil Hij ons reinigen, heiligen en bijvullen met de olie van de Geest. Hier zien wij, de olie was niet naast de lamp, want dan zou hij zijn werk niet kunnen doen, er zou zelfs gevaar voor brand kunnen ontstaan. Neen, die olie was in de lamp. En daar moeten velen maar eens goed over nadenken!

De Heilige Geest is in het Woord en werkt alleen vanuit dat Woord en door dat Woord en er niet naast en niet los van, want dan krijgen wij brand en brokken. Bij het koperen Wasvat zagen wij, hoe Jezus ons door het Woord, dat Hij ons toedient, door de kracht van de Heilige Geest, als door badwater, wil reinigen. Maar in onze getuigenissen hier, als wij vervuld zijn, zien wij, hoe de Heilige Geest vanuit het Woord werkt.

Ik heb mij er dikwijls over verwonderd, hoe juist in de kringen van evangelie- en pinkstergemeenten, weinig Bijbelkennis gevonden wordt en zo weinig de diepte van het Woord van God te peilen is. Gevolg daarvan is: ontsporing! Want de Geest voert ons altijd terug naar het Woord en werkt daar niet buitenom, want Woord en Geest kunnen niet gescheiden worden. Toch voelt men zich in die kringen gezegend en zegt, dat het weer geweldig is geweest, namelijk als er veel in tongen gesproken en geprofeteerd is.

Maar, als er een broeder komt, vol van de Heilige Geest, die het Woord gaat verklaren, dan vindt men het maar matig en daar heeft men vaak ook niet zoveel interesse voor. Dan moeten wij ons afvragen: *“zijn zij dan werkelijk vervuld met de Heilige Geest”*. Want de Heilige Geest voert ons naar het Woord. God wil, dat het Woord vruchtbaar in ons zal worden en dat vanuit het Woord een licht gaat komen door de kracht van de Heilige Geest.

Iedere profetie, die niet verwijst naar het Woord, zegt mij niets en leg ik rustig naast mij neer! Profetie moet overeenstemmen met het Woord van God. Het moet dan ook volkomen in overeenstemming zijn met hetgeen reeds geprofeteerd is, want de Bijbel brengt ons in dat opzicht alles. De olie is dus in de lamp, het Woord van God. Maar, nu moet daar ook nog een pit in branden, wil het licht eruit te voorschijn komen. De Heilige Geest wil het licht tevoorschijn brengen uit het Woord en dat Licht is Jezus; Hij is het Licht van de wereld; Hij is de ongeschapen Zonne der gerechtigheid.

God wil, dat de hele schepping door Hem verlicht zal worden en daartoe is de Gemeente geroepen om dat Licht te zijn, want Jezus moet geopenbaard worden door Woord en Geest. De Heilige Geest is niet gekomen om Zichzelf te verheerlijken, om eer voor Zich op te eisen.

Maar Jezus zegt in **Joh. 16:12-15**. *“Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet dragen; doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen. Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het mijne nemen en het u verkondigen. Al wat de Vader heeft, is het mijne; daarom zeide Ik: Hij neemt uit het mijne en zal het u verkondigen”*.

Welke taak heeft nu dat pitje? Dat pitje mogen wij zijn. En dat betekent: hoe meer wij lichtdrager mogen zijn, hoe kleiner wij worden, want dat pitje verbrandt steeds. Wij moeten minder worden en Hij moet wassen. Het pitje moet ook schoon en rein zijn en dat wil Jezus doen, want anders kan het geen goed licht geven. Het moet ook op de juiste hoogte staan. Een slap, lauw Christendom, dat geen licht geeft, is God niet welgevallig.

Maar een hoge pit geeft ook geen licht, die walmt en maakt alles zwart: hoogmoedig, zelfverzekerd Christendom is voor God even gruwelijk. De pit moet dus precies de juiste maat hebben en Jezus wil daar voor zorgen. Hij is de Hoge priester, die zorgt, dat de lamp precies het goede Licht geeft.

Wat gebeurt er dan? Dan ziet men van dat pitje niets, want het deel, dat wij zien is boven de olie en omgeven door de vlam. Het pitje zelf is dus niet zichtbaar, maar men ziet de Vlam en het Licht en dat is Jezus. De rest van de pit zit gedrenkt in de olie, dat wil zeggen verborgen in het Woord en in de Heilige Geest.

De Lampen stonden zo boven de Kandelaar, dat het Licht aan de voorzijde viel, maar het viel allereerst op de Kandelaar zelf. Dat wil zeggen dat de Gemeente, die het Licht van Jezus verspreidt, in de eerste plaats er zelf door gezegend wordt en het licht in nog heerlijker mate ontvangt.

Die gouden Kandelaar, met dat wonderlijke Licht, werd ook weerkaatst in heel het Heiligdom. Zo wil Jezus, dat wij een Licht zullen zijn in deze wereld. Niet de Lamp onder een korenmaat zetten, maar op de Kandelaar, zodat het ieder verlicht, die in het huis is. Welk een genade, dat wij tot die heerlijkheid geroepen zijn om Lichtdragers te worden, opdat Zijn Naam verheerlijkt moge worden.

Tot zover, volgende week gaan we verder.

Amen. De Heer Zegene u.